

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

Číslo: 42

21. října 2018

Cena: 8 Kč

Připomněli jsme si husity jako bojovníky

V místech legendárního vítězství husitských bojovníků, u památníku Jana Žižky u Sudoměře, se v sobotu 6. října 2018 konalo tradiční setkání organizované naší Církvi československou husitskou, obcí Čejetice a Armádou České republiky.

U monumentální žulové mohyly oslovili účastníky předseda Kulturní rady církve br. Jiří Vaniček, br. patriarcha Tomáš Butta, plzeňský biskup Filip Štojdl, starostka Čejetic Ivana Zelenková, poslankyně PČR Radka Maxová, starostka obce Husinec Ludmila Pánková a další hosté. Po 594 letech od smrti vojvodce tak připomněli tuto výjimečnou postavu a její světlé, ale i ty stinnější stránky, husity pak především jako bojovníky za Boží království a jeho spravedl-

nost a nesmiřitelné odpůrce těch, kdo chtěli Boha a jeho slovo zneužít k osobnímu obohacení a mocenským zápasům... Dokážeme i my – stejně jako například Karel Farský – nést tento odkaz české reformace? Záleží na nás, „jestli budeme vědět, že lež je lež, pravda je pravda, krádež je krádež, vražda je vražda, v Bibli zde není ospravedlnění...“ Zamyslel se historik J. Krško.

Ke kritickým otázkám vedla i reflexe br. biskupa Filipa Štojdla, jenž se vrátil z cesty do Izraele a srovnal naše postoje k armádě a postoje občanů Izraele... Proč nejsme stejně jako oni hrdí na své vojáky? Součástí setkání byl i tradiční pietní akt položení věnců k mohyle a hudební vstupy Ústřední hudby Armády ČR. **red**

Duchovní z celé republiky se setkali na generální synodě

Živá tradice a poslání církve v současnosti. I těmito tématům se věnovala Generální synoda duchovních ČČSH v pondělí 8. 10. 2018. 190 kněží, jáhnů, kazatelů a pastoračních asistentů přijelo do Husova sboru v pražských Dejvicích. Sešli se v roce stého výročí vzniku naší republiky a přijali poselství k jubileu jejího založení.

100 let

Generální synodu zahájila bohoslužba s pokáním a večeří Páně vedená přítomnými biskupy. Kázáním posloužil patriarcha Tomáš Butta (základem byly texty: Ž 33,1-15, Ř 15,7-15, Mt 20,20-27). Zamýšlel se nad různými biblickými pasážemi, které hovoří o národu nebo národech, srovnával pohled Starého a Nového zákona. Podle T. Butty je třeba pěstovat dobrý vztah k vlastnímu národu, což neznamená nenávisť k druhým národům. „Národy nejsou od sebe izolovány, ale navzájem se obohacují,“ řekl patriarcha ve své homilii. „Všechny národy mají před Bohem stejnou hodnotu a svoji důstojnost,“ uvedl také. Mnoho účastníků generální synody oslovila modlitba pokání, kterou pronesl brněnský biskup Juraj Dovala (přečíst si ji můžete na str. 3). Ke stoletému výročí založení republiky bylo na synodě také přijato poselství; jeho text

uverejníme v příštím, magazínovém čísle časopisu. Během synody souběžně zasedaly dvě skupiny, z nichž první se zaměřila na duchovní zdroje, ze kterých čerpá naše církve a jež jsou zásadní pro její identitu: tradice starokřesťanská a cyrilometodějská, reformační - zejména utrakvistická - a tradice modernismu. Inspirační bylo přirovnání křesťanství východu a západu ke dvěma „plícím“, z nichž každá při dýchání pracuje jinak, má svou nezastupitelnou roli a je potřebné si uvědomit tyto odlišnosti... a rovněž otázka, jakým způsobem zapojit umění a symboliku do liturgického prostoru našich sborů. V souvislosti s letošním výročím pak zaujala citace K. Farského:

„Jdouce přirozenou cestou českého života, zahlédli jsme na té cestě v kalu a blátě třpytivou, krásnou, drahocennou
Dokončení na s. 3

Talár Karla Farského v Národním muzeu

Letošní sté výročí Československé republiky se přirozeně nemůže obejít bez pozornosti nejvýznamnější muzejní instituce v zemi. Národní muzeum v Praze, jež si nadto letos také připomíná 200. výročí svého založení, k němu ve spolupráci se Slovenským národním muzeem připravilo rozsáhlý projekt s názvem Česko-slovenská výstava / Slovensko-česká výstava. Ta byla od jara k vidění na Bratislavském hradě, odkud se nyní přemístila do historické budovy Národního muzea, jež se touto výstavou v neděli 28. října po sedmileté rekonstrukci znovu otevře návštěvníkům.

Farář V. Hraba připravuje talár K. Farského k zapůjčení na výstavu

Protože k významným fenoménům společného demokratického státu Čechů a Slováků patří také zrod a působení Církve československé husitské, vstoupili jsme do spolupráce s Historickým muzeem Národního muzea a připravili několik dokumentů a dobových předmětů ze sbírek našeho Ústředního archivu a muzea, které jako cenné exponáty poslouží prezentaci „národní“ církve v kontextu kulturního a společenského vývoje Československa. Idea kurátorů velké výstavy („vztahy mezi národy vykreslit i na pozadí skutečných osudů konkrétních lidí“) nasměrovala nutně omezený výběr předmětů mimo jiné k osobnosti zakladatele a prvního patriarchy dr. Karla Farského. Jeho bohoslužebné roucho, které bude v Národním muzeu vystaveno, vypovídá v několika rovinách. Jednak o vývoji bohoslužebného oděvu v počátcích ČČS,
Dokončení na str. 3

Modlitba za domov: Odkud přicházíš a kam jdeš?

Při příležitosti 100. výročí založení Československé republiky se bude v neděli 28. října 2018 od 15 hodin konat v Praze dvanáctý ročník kulturně-duchovního festivalu pro celou rodinu Modlitba za domov.

Místem konání Modlitby za domov bude kostel Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Praze na Vinohradech (Korunní 60, Praha 2). Letošní ročník Modlitby za domov bude mít téma Odkud přicházíš a kam jdeš? Podtitulem je výrok Ježíše Krista: „Já jsem ta cesta, pravda i život“ (Jan 14, 6).

Hudebními hosty budou Pavel Šporcl (housle), Jana Šrejma Kačírková (soprán), Petr Šporcl (violoncello), Jaromír Klepáč (klavír). Do programu se také zapojí zástupci církvi a další zajímaví hosté. Ekumenické setkání lidí dobré vůle budou moderovat Martina Kociánová a Bronislav Matulík. V přímém přenosu ho vysílá Česká televize.

V rámci festivalu vyhlásila Ekumenická rada církvi v ČR také výtvarnou soutěžní přehlídku pro děti a mládež na téma „100 let naší republiky“.

Vybrané oceněné obrázky budou tradičně prezentovány v přímém televizním přenosu a autoři oceněných obrázků získají vstupenky do iQLANDIE a iQPARKU a filmy pro děti a mládež od spolku Maranatha. ERC také vyzývá místní sbory a farnosti k připojení se k modlitbám za náš domov v rámci bohoslužeb v neděli 28. října. Srdečně vás zveme k účasti na i ke sledování přímého televizního přenosu. Vstup na akci je zdarma. Přístup do kostela bude umožněn pouze do 14.45 hodin. Modlitbu za domov organizuje ERC v ČR

ve spolupráci s církvemi s podporou Ministerstva kultury a ve spolupráci s dalšími partnery. Další informace na: www.modlitbazadomov.cz.

Z tiskové zprávy ERC

Aleš Čejka

Blahoslavenství pro ty, kdo mají trochu humoru a chtějí se stát moudrými

Blahoslavení ti, kdo se dovedou smát sami sobě, neboť budou mít vždy dost zábavy.

Blahoslavení ti, kdo jsou schopni si odpočinout a spát, aniž pro to hledají omluvy, neboť se stanou moudrými.

Blahoslavení ti, kdo umějí mlčet a naslouchat, neboť se přitom naučí mnoho nového.

Blahoslavení ti, kdo jsou dost inteligentní, aby sami sebe nebrali příliš vážně, neboť budou váženi svým okolím.

Blahoslavení jste, jestliže dovedete chování druhých vždycky interpretovat s blahovůlí, i když zdání mluví proti tomu, neboť budete sice považováni za naivní, ale i to je cena za lásku.

(Z letáku Augustiniánského opatství)

Známý překladatel Bible na diecézní katedře v Hradci

A. Flek s biskupem br. P. Pechancem

Závěrem měsíce září přivítala katedra královéhradecké diecéze překladatele a teologa Alexandra Fleka, známého především překladem Bible 21. století. Vyprávěl o své cestě víry a překládání. Vysvětloval, proč i přes názor mno-

hých si Bible zasloužila nový překlad, který přináší potřebnou pestrost a současný jazyk. Srovnával toto své pojetí s otázkou Shakespeara v Anglii: „My máme oproti Angličanům velkou výhodu, ti slyší Shakespeara pořád ve staré angličtině. My oproti nim můžeme poslouchat Shakespeara v několika překladech a můžeme se mu tak lépe snažit porozu-

mět. Navíc jazyk Bible byl jazykem, kterým se ve své době běžně hovořilo. Současný jazyk Bible 21 se snaží své čtenáře podpořit v poznání, že děj Bible je stále živý, aktuální a hledající naše srdce.“

Jana Pechanecová

Z kazatelského plánu

22. neděle po svatém Duchu

Vyslyš moje prosby, Hospodine, k tobě o pomoc teď volám, pozvedám své ruce k svatostánku tvé svatyně. (Žalm 28,2)

První čtení: Izajáš 53,4-12

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI):

2. Abychom pro svou pozemskou vlast hojně duchovní dary vyprošovali, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom bloudících a hledajících se ujímali a k pravdě je přiváděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, se svou velikou mocí nakládáš k dobru všech lidí na zemi. Utvoř si z nás dobré služebníky přicházejícího království a ved' naše touhy, aby směřovaly k plnění tvé vůle! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 5,1-10

Evangelium: Marek 10,35-45

Verše k obětování: Žalm 92,14-15a

Verš k požehnání: Marek 10,45

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, žeš nás občerstvil přijímáním těla a krve Kristovy. Rozmnož víru v našich srdcích a životech! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 34, 89, 94, 106, 156, 164, 291, 306

Byli jsme u TĚ EN

Ze vzpomínek našeho autora br. Zdeňka Svobody na události konce druhé světové války

Psal se rok 1944 a blížil se konec hrůzného 2. světové války i německé okupace naší republiky. Byl jsem tehdy o prázdninách v srpnu na návštěvě u příbuzných v Brně. V den, kdy jsem se vracel domů do Slavkova u Uherského Brodu a jel jsem tramvají na nádraží, ozvaly se náhle sirény ohlašující blízkost spojeneckých letadel. Tramvaj zastavila na náměstí Svobody. Kromě vzdáleného hluku leteckých motorů bylo slyšet i hrozivé dunění. Lidé se zmocnil strach. Rozutekli se hledat kryt pro případ bombardování. Přidal jsem se ke skupině, která zamířila do nedalekého minoritského kostela. V jeho sklepení jsme prožívali chvíle úzkosti, protože ozvěna výbuchů doléhala až tam. Nakonec sirény ohlásily konec poplachu, a tak jsem pokračoval v cestě na nádraží. Z poznámek lidí jsem vyrozuměl, že cílem náletu nebylo Brno, ale nějaká továrna v jeho okolí. Bez úhony jsem se dostal do Slavkova. Skončily prázdniny a začátkem září jsem se dostavil spolu s ostatními studenty a studentkami do brodského gymnázia, abych pokračoval ve

studiu jako septimán. Ve třídě nás čekalo nemilé překvapení. Přišli tam dva cizí muži, kteří nám sdělili, že dle nařízení jsou studenti povinni nastoupit do Technische Nothilfe (Technické nouzové pomoci). 7. září jsme se hlásili v Brně na Cejlu; přijal nás tam Zugführer Blohm, který nám nejprve přikázal obíhat dvůr, následovala lékařská prohlídka a po ní jsme vyfasovali světlé pracovní oblečení, lodičku, čturu a misku na jídlo. Byli jsme posláni do Kuřimi u Brna. V dřevěných barácích s palandami jsme se tam setkali se studenty z dalších moravských středních škol, celkem nás bylo asi 200. Naším úkolem bylo denně odklízet trosky po srpnovém bombardování německé zbrojovky Glockner, v níž se vyráběly a opravovaly letecké motory. Každý se snažil práci jen předstírat nebo se někde v nepřehledném terénu ukrýt – „zašít“. Při leteckém poplachu jsme vždy zběsile utíkali do nedalekého lesa...

Mám z té doby ještě dokumentární fotografii, kterou pohotově pořídil spolužák Jiří Toman a na jejímž rubu jsou mé verše, které vyjadřují

mé tehdejší pocity: S lopatou i bez lopaty se tu motám, šťastné mládí je to tam. Vystavuji se všem psotám, zkrátka – totám.

Chmurné dny ubíhaly a na Vánoce jsme směli jet domů. Po návratu do Kuřimi jsem byl počátkem ledna spolu se skupinou dalších téenmanů převelen do Brodku u Pferova, kde jsme konali všelijaké práce v továrně. V únoru jsem se opět dostal domů a protože se blížila fronta, rodiče usoudili, že bych se do Brodku už neměl vracet. Zavolali ke mně dr. Motyčku z Hluku, který mě prohlédl a bez váhání vystavil vysvědčení, že mám zápal plic. Doklad jsem poslal vedení TN v Brodku. Ven jsem chodil jen za tmy. Tak jsem se dočkal 26. dubna 1945, kdy naši vesnici obsadila sovětská armáda. Někdy v květnu jsme se všichni bývalí totální nasazenci sešli v té památné budově nad schody k brodskému nádraží, abychom ve zkráceném termínu absolvovali septimu. A byli jsme šťastni, že jsme tu hořkou dobu nesvobody přežili.

Zdeňk Svoboda

Nad Písmem

Malí Velcí služebníci

V dnešním evangeliu se setkáváme s učedníky Jakubem a Janem v jejich stále ještě ne zcela zralém období. Vidíme je v situaci, kdy teprve Pána Ježíše poznávají, snaží se pochopit jeho učení a logicky – dělají chyby, jak se to konec konců stává každému dobrému studentovi. Nejlépe se učíme z vlastních chyb, a to hlavně tím, že je neopakujeme.

O Jakubovi a Janovi víme, že se později stanou odhodlanými svědky víry. Jakub pro své svědectví o Kristu zahyne mečem na příkaz krále Heroda Agrippy I. (Sk 12,2) a Jan bude ze stejného důvodu vypovězen do vyhnanství na řecký ostrov Patmos (Zj 1,9). Není tedy pochyb o tom, že oba tyto muži nakonec vyrostli a stali se velkými postavami v dějinách křesťanství. Dnes se však ještě pletou a pokládají otázky, které odpovídají počátečním nepřesným představám prvních učedníků, kteří Ježíšovi ne vždy dobře rozumí...

„Dej nám, abychom měli místo jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici v tvé slávě“ (v. 37). V myšlení synů Zebedeových měl Ježíš založit mesiášské království, předpovídán starozákonními proroky. Oba bratři se domnívali, že to bude pozemské království, které zbaví Izrael římského útlaku. Proto ta touha po dobrém postavení. Možná jim ani nešlo o vlastní prospěch, ale chtěli mít možnost podílet se na vládě, která lid konečně osvobodí a bude spravedlivá. Nemusíme jim hned podsouvat, že chtěli být nad ostatními z nějakých zistných důvodů.

Logika Pána Ježíše je však jiná. To království, které přináší, není z tohoto světa, nesoustřeďuje se v palácích a trůnech, ale je uloženo v srdcích a životech jeho následovníků. Proto se bude řídit i zcela jinými zákony a pravidly. V tomto království budou ti první posledními a naopak ti poslední prvními.

V našem světě to funguje tak, že „prvními“ jsou ti, kdo pro své bohatství, vzdělání, prestiž, požívají od ostatních úcty. „Posledními“ jsou pak ti, kdo jsou neznámi, nezajímaví a nejsou považováni za důležité. Bůh však nehodnotí lidi podle vnějšího zdání, ale podle upřímnosti, čistoty a lásky v jejich srdci. Pravá velikost není věcí vedoucí pozice, autority nebo velkého životního úspěchu, ale je postojem srdce, které upřímně touží žít pro Boha a pro druhé. Abychom ale nezůstali jen u pouhé teorie, podělím se s vámi o zážitek, který jsem měl před lety, když jsem se s vírou teprve seznamoval.

Jednou jsem jel s kamarádem a jeho otcem do Hradce Králové. Naším cílem bylo kino Cinestar, ale jelikož jsem se zajímal o husitskou církev (původně jsem byl pokřtěný jako římský katolík) a už jsem se znal s tehdejší biskupem, bratrem Štěpánem Kláskem, napadlo mě, že bychom ho mohli překvapit a pozdravit. Tátovi mého kamaráda se

moc nechtělo, jako správný protestant z Církve bratrské neuznával tradiční církevní hierarchii, ale nakonec souhlasil. Když jsme přišli do Ambrožovy ulice a zazvonili na biskupství, přišel nám otevřít usměvavý biskup ve svetrku a rifličích a ihned nás zval dál a stavěl vodu na čaj. Hezky jsme si popovídali, byl to příjemně a kvalitně strávený čas. Když jsme pak odešli, moji přátelé byli z této návštěvy velmi mile překvapeni. Táta mého kamaráda se svěčil, že u dveří čekal komorník a biskupa si představoval jako člověka v nějakém hábitu, který nám na pozdrav nabídne políbit mu prsten. Opak byl ale pravdou a my jsme potkali skutečného Božího služebníka, který si svým upřímným, prostým a neokázalým přístupem získal sympatie obou svých přátel.

Sestry a bratři, pokud máme být v dnešním světě autentickými svědky Božího díla, musíme se stát skutečnými služebníky. To znamená například i to, že budeme o Ježíšovi psát méně naučných knih a odborných pojednání, ale budeme se snažit více a poctivě naplňovat jeho slovo, jeho učení. Vždyť evangelium je tak krásné a prosté. Umíme ho ještě s důvěrou Božích dětí následovat a být „těmi posledními“ ve prospěch ostatních?

Aleš Toman

Nebeský Otče, kolem nás je dnes tolik lidí, kteří chtějí být prvními. Opravdu sloužit ostatním chce však už jen málokdo. Prosíme tě, povolávej služebníky, kteří nechtějí vládnout nad ostatními, ale chtějí skutečně sloužit a žít podle tvé vůle. Amen.

Duchovní z celé republiky ...

Dokončení ze s. 1
perlu právě české lidské zbožnosti, kterou našemu národu odkázali dobří znalci zákona Kristova i české duše: Cyril a Metoděj, Mistr Jan Hus, Chelčický a čeští bratři s posledním biskupem svým Janem Amosem. Tu perlu jsme zvedli a upozorňujeme na ni národ. Ona jest jeho!“ Téma druhé skupiny, která se sešla v Komenského sílu, znělo „Poslání církve v současnosti“. Královéhradecký biskup Pavel Pechanec ve svém přís-

pevkou „Vyslání – Jděte do celého světa“ především vtáhl posluchače do diskuse o dokumentu Poslání CČSH dnes, který připravila pastorační komise. Text by měl být srozumitelný pro širokou veřejnost, aby se dal využít např. i v tištěných propagačních materiálech. Diskutující ho společně upravili do této podoby:

Poslání Církve československé husitské dnes: 1. Přinášíme všem dobrou zprávu o Bohu a člověku. (Mk 16,15)

2. Jsme součástí obecné křesťanské církve, navazujeme na českou reformaci a názvem církve chceme vyjádřit spjitost s dějinami i současností v daném prostoru a času. (Žd 13,7)

3. Poukazujeme na svobodu a otevřenost i potřebu reagovat na problémy všedního života. (J 8,31b-32)

4. Jako církev Kristova toužíme být rodinou, kde je člověk v bezpečí a vnímá pomoc Duchu Kristova pro svůj život. (Ř 8,9)

5. Jsme rozhodnutí pomáhat všem potřebným a být tak svědky Ježíše v naší společnosti. Protože si první beseda vyžádala více času, nezůstal už adekvátní prostor pro další dva

naplánované příspěvky. Zbývající čas využil tedy plzeňský biskup Filip Štojdl k otevření debaty nad tématy, která přítomní duchovní vnímali jako aktuální. Zazněl názor, že církev je kvůli rozdělení finančních prostředků sama více rozdělena, každá diecéze si „jede“ po svém. Mluví se o tom, nakolik jsme jako organizace schopni se vyjádřit k aktuálnímu dění ve společnosti, ale hlavně o hospodaření v církvi, v diecízích a platech duchovních. Diskutující došli k závěru, že by se měla konat méně oficiální pravidelná setkání všech duchovních a ti na nich budou společně hovořit o tom, co vnímají jako důležité ve vztahu k církvi a ke své práci. **red**

Modlitba pokání

Dobrotivý a svatý Bože, scházíme se ve tvém jménu, abychom tě oslavovali, ale také činili pokání. Hluboké pokání. Tak rádi a často zapomináme na to, proč tady jako církev vlastně jsme. Zapomináme na to, že máme sloužit, a ne panovat. Zapomináme na to, že máme šířit radost a veselí Ducha svatého, a ne zapřklost a malomyslnost. Tak lehce pozbyváme naděje. Už nevíme, že jsme tady toliko z tvé milosti. A když nebude tvá milost a vůle, nebudeme ani my.

Bojíme se, jestli bude dostatek peněz na platy. Víc řešíme hospodářské věci, než starost o duši. Copak apoštolové řešili mzdu? Šli a kázali slovo Boží. Ano, žijeme ve světě, kde jsou peníze potřeba, ale víc je potřeba tvé milosti. Tvá láska je majákem a tvá moudrost nás vyvádí z omylu a obav.

V minulosti jsme mnohokrát nevěděli kudy dál a bloudili jsme. Opuště nám historické křivdy, pochybení a zavadání příčin k nenávisti.

Opuště nám naše selhání v době komunistické totality, kdy jsme často neuměli rozlišit pravdu od lži. Líbivá gesta propagátorů a jejich falešné myšlenky o sociální spravedlnosti, rovnosti, jsme si pletli s tvoji spravedlností a nejednou podlehl jejich záměně.

Díky ti, Bože, za všechny, kteří i v těžkých časech nacistické a komunistické nadvlády stáli na tvé straně a léčky zla dokázali odhalit a identifikovat.

I dnes žijeme v době mediálních manipulací a polopravd. Ve společnosti vzrůstá nenávist, lidi jsou infikováni strachem, láska k vlasti se lehce zaměňuje s xenofobií a nacionalismem.

Pane, dej nám čistý vhled a schopnost rozlišovat, abychom stáli ve tvé pravdě a lásce jako velcí duchové našeho národa sv. Václav, sv. Prokop, Mistr Jan Hus, Jan Amos Komenský nebo Tomáš G. Masaryk.

Všemohoucí Bože, jsme tvé děti, které přesto, že chybuji, tě miluji. Nechceme zakrývat svá selhání, byla by to jen další falešná hra našich duší. Odevzdáváme se ti v této chvíli cele, svlékáme se do naha, odhalujeme svá pochybení a prosíme: přijmi nás a ved' nás. Bud' našim Pánem a ochráncem. Ty jsi pramen veškeré spásy, ty jsi náš přístav a jedině v tebe, trojjedného Boha: Otce, Syna a Ducha svatého, skládáme veškerou svou naději. Amen.

brněnský biskup Juraj Dovala pro bohoslužbu na Generální synodě 8. 10. 2018

Talár ...

Dokončení ze str. 1

jenž od vlivů katolických a pravoslavných doplňovaných někdy motivy národními a státními dospěl k podobě černého taláru s červeným kalichem, který je liturgickým atributem husitského duchovního dodnes. Takový je i talár Karla Farského, ovšem s tím rozdílem, že z měkké semišové látky je tvořen jen jeho límec; větší část dlouhého splývavého roucha je vyrobená z nepromokavé látky, což svědčí o tom, že prvnímu patriarchovi sloužilo na mnoha zájezdech a cestách, jež byly nezbytnou součástí jeho propagační a misijní práce konané v první půli 20. let. Prostý, a dnes již také poněkud zvětšely talár (vděčně přijímáme, že díky výstavě se mu dostane náležitě péče v konzervátorských dílnách Národního muzea) tak nenápadně hovoří i o mnoha bohoslužbách,

jež tehdy dr. Karel Farský sloužil pod širým nebem. Jinak již dnes o okolnostech jeho užívání mnoho nevíme. Snad jen nápis na poutku taláru (JAN HÁLA PRAHA) připomíná zapomenutého krejčího, který jej šil, a dosvědčuje skromnost muže, jenž černý oděv s červeným kalichem oblékal. Talár K. Farského byl dosud součástí malé expozice o jeho životě a díle umístěné ve sboru ve Vysokém nad Jizerou, který nese jeho jméno. Tam se také časem vrátí a znovu obohatí místo, představující spolu s blízkým Škodějovem významný poutní cíl novodobé husitské církve. Areál někdejšího rodného domu Farského ve Škodějově akcentovaný loňskou novostavbou Lesní kaple bude vbrzku dotvořen tak, aby důstojně reprezentoval církev k roku jejího stého jubilea 2020. Zaslouží si to tak, jako si republika zaslouží nynější výroční Česko-slovenskou výstavu.

Marcel Sladkowski

Česko-slovenská / Slovensko-česká výstava

Výstava bude od 28. října otevřena v historické budově Národního muzea v Praze. Vypráví příběh soužití Čechů a Slováků ve společném státě a připomíná důležité okamžiky minulého století, ale i osudy obyčejných lidí. Poprvé v historii na ni můžeme spatřit soubor nejvýznamnějších dokumentů našich moderních dějin, jako jsou originály Pittsburské dohody, Mnichovské dohody nebo Československé ratifikace mírových dohod. Do konce roku bude historická budova NM přístupná návštěvníkům zdarma.

Sto let našeho novodobého státu

ČÁST II. BUDOVNÍ STÁTU

Při příležitosti stého výročí vzniku naší republiky v Českém zápase publikujeme rozhovor s emeritním děkanem Husitské teologické fakulty UK prof. Zdeňkem Kučerou. V minulém, prvním dílu prof. Kučera vzpomínal především na dobu svého dětství, které prožil v Bratislavě. V této, druhé části rozhovoru s ním Martin Soldát hovoří mj. o generaci, která stála na počátku nového samostatného státu a u vzniku Církve československé, ale i o pozoruhodné historii rodu Kučerů.

... RODINA A PRINCIPY ...

Jinými slovy vaši předkové byli ostřílení a uměli se pohybovat na hraně, uměli balancovat.

Realistický přístup s ideálním hodnotovým systémem se osvědčil i v době druhé světové války, kdy oba dva moji rodiče byli členy odbojového hnutí napojeného na ÚVOD - Ústředí vojenského odboje. Tatínek shromažďoval na poště informace a podával je dál. Maminka sbírala peníze a předávala je postiženým. Doručoval jsem peníze nebo potraviny. Když jsme měli navštívit rodinu blízko kruhu Kanceláře prezidenta ČSR, prošli jsme s tatínkem ulicí sem a tam. Poté tatínek hlídával. Měli jsme smluvené znamení „volno“, poté jsem směl vstoupit do domu, zazvonit smluveným signálem a beze slov předat, co bylo nutné. Musím říci, že jsme to dělali bez pocitu, že by se vykonávalo něco mimořádného. Byla to opět povinnost.

Díky povinnosti má člověk jistý řád. Je tak motivován, aby dělal to, k čemu je určen. Bez povinnosti se člověk může utápět v přitvzřenosti, může být dezorientován.

Vědomí povinnosti člověka přeneslo na druhý břeh. Člověk neutíká před

nebezpečím, jelikož ví, že musí život dovést až do konce.

To znamená, že člověk není vystaven pokusům spáchat sebevraždu. Tážu se proto, že zde existovali vojáci, kteří, když se dostali do úzkých, raději spáchali sebevraždu. Za druhé světové války byl výsada-řům, kteří seskakovali nad českou zemí, aby spáchali atentát, vydán s sebou jed, aby se v případě největší nouze mohli zbavit života, aby nemuseli podstoupit trýznivé vyslychání. To jsou však mezní situace. Byla to jejich povinnost, oni přísahali. K přísaze patřilo položit život za vlast. Necítili to jako svou osobní záchrana, nýbrž jako splnění vojenské povinnosti.

Vím, musíme rozlišovat. Něco jiného je akt sebevraždy za času míru a něco jiného je stav, kdy se člověk dostane třeba do popsané mezní situace.

... ZAKLADATELSKÁ GENERACE ... Rád bych se zeptal na zakladatelskou generaci. Domníváte se, že takových lidí, jako byli vaši rodiče, byli řádově stovky či tisíce? Češi se proslavili svými legiemi, které přešly transsibiřskou magistrálu a vra-

cely se již do svobodného Československa. Byla tam síla a touha být svobodní. Československo bylo i díky nim státem, který byl mezinárodně uznáván.

Těchto lidí byly tisíce a tisíce jich vstoupily do Církve československé. V našem ročníku při studiu teologické fakulty mělo několik mých spolužáků otce legionáře. Několik jich pocházelo ze Slovenska jako já, neboť jejich rodiče šli na Slovensko. Pravda je, že Církev československá vznikla skutečně v kontextu touhy po osvobození. To nebyl nacionalismus, byla to touha po samostatnosti, po skutečném osvobození, a to politickém, kulturním, ale také náboženském. Farského reformismus nebyl úzce racionální, nýbrž existenciální. Nová církev z počátku katolickou dogmatiku převzala, také katolické liturgické řady s výhradou svobody svědomí. Hlavní kritický moment byl jeden: bylo to spojení církve, která se týká nejvyšších hodnot člověka, a státu se správou věcí veřejných. To byla podstata austrokatolicismu. To jsou podstatně jiné věci, pokud jde o závažnost ve svědomí. Moderní demokratický stát to nemůže zavazovat. Demokratický stát vyžaduje poslušnost u svých ozbrojených orgánů - armády a policie, což je naprosto správné, jelikož ti lidé

jsou ve věci speciálně angažováni. Jinak nemůže člověka zavazovat jeho svědomí.

Ano, vámi zmínění lidé poté musí být velmi kompetentní.

Přesně tak! Týkalo se to jak armády, tak policie. Musí si uvědomovat - a to se týká zejména armády - že nejvyšší hodnotou je lidský život.

... POUHÁ VĚC ...

Člověk. Bohužel, dvacáté století z člověka udělalo pouhou věc.

Máte pravdu. V každém případě je nutné si z toho vzít poučení, že i války nerozhoduje jen technika, ale člověk.

... KOŘENY RODU KUČERŮ ...

Hovořil jste o svém dědečkovi ve Vídni, rád bych se zeptal, od jakého století se datuje počátek rodu Kučerů?

To zcela bezpečně nevím. Rodinná genealogie hovoří, že našimi předky byli Habáni, novokřtěnci, kteří putovali Evropou, aby našli místo, kde by mohli svobodně vyznávat svou víru. Rodinná historie tvrdí, že rod Kučerů ve středních Čechách našel relativně klidné místo. Jako důkaz historie opatrujeme rodinný talíř habánské zelené barvy, který dědí nejstarší syn a užívá se pouze na Hod Boží vánoční a na Hod Boží velikonoční.

Ještě bych se zeptal, říkal jste, že váš dědeček byl krejčí...

Měl saskou stříhačskou akademii. Patřil k lidem, kteří ovládali své řemeslo i v tom směru, že byl zbožiznavec...

... což je předmět, který se dodnes vyučuje na obchodních akademiích. Sám si nakupoval patřičné zboží. Nakonec měl v Kouřimích dvacet domácích dělníků. Pouze stříhal a upravoval, šili jeho domácí dělníci. Jednou týdně mu přinášeli hotové zboží.

Na tu dobu to byla velká živnost.

Jeho krejčovský závod položil základy rozvoje produkce konfekce. Poslední dětské kalhoty šité v jeho závodě dostal darem můj bratr a byly již šité strojem. Dědeček sám ještě své mistrovské dílo, to znamená sako, šil ručně. Také si vzpomínám, že dědeček uměl šít sutany. To není jednoduché, protože se to musí stříhat přímo na živou postavu. Byl nazýván starý Táborita. Na svátek Mistra Jana Husa měl vždy ve výloze postavenou malou sochu.

Bohudík, že se zdejší lidé prosazovali svými rukama. Když je člověk prosazen protekcí, nikam to nevede či má taková kariéra krátký život.

Závěrečnou část rozhovoru s prof. Z. Kučerou najdete v příštím čísle Českého zápasu. Konkrétně v magazínovém vydání časopisu věnovaném vzniku samostatného Československa, které připravujeme na neděli 28. října.

Zprávy

Přijďte slavit do Hradce Králové

28. říjen má v Královéhradecké diecézi ČČSH silnou tradici. Slavnostní bohoslužby se v tento den ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové konají pravidelně bez přerušení od začátku 90. let. Právě proto, a také v návaznosti na město Hradec Králové – salon republiky, byla královéhradecká diecéze i v letošním roce vybrána za místo, kde se bude výročí republiky připomínat celocírkvně.

Srdčně vás tedy zveme na slavnostní bohoslužby a následný celodenní program, který v rámci projektu ČČSH A ČESKÁ REPUBLIKA - STOLETÍ SPOLEČNÉ TRADICE pro vás připravuje královéhradecká diecéze spolu s náboženskou obcí a AMBROU – střediskem Husitské diakonie. Bohoslužbu povede patriarcha Tomáš Butta a královéhradecký biskup Pavel Pechanec. A protože bohoslužba bude přenášena Českým rozhlasem (na stanici ČRo 3 Vltava), začínají v obvyklý vysílací čas v 9 hodin. Následovat bude představení Divadla jednoho herce René Josefa, který založení republiky připomene ve hře Z deníku pradátečka. Po malém občerstvení budeme moci vyslechnout

přednášku historika Romana Pazderského na téma T. G. Masaryk – filosof, který založil stát. Při té příležitosti bude představena výstava Rok 1918 osmnáctiletými očima. V letošním roce vyšla malá sbírka básní faráře Václava Žďárského nazvaná Boží ZOO. A tak budete mít příležitost se setkat s autorem, který rád o knize, psaní a o životě vypráví. Máme radost, že ani hudba nepřijde zkrátka, pozvání přijala Jitka Šuranská, držitelka tří Andělů za world music, všestranná houslistka a zpěvačka, v doprovodu Petra Uviry, skvělého kytaristy známého nejen z opavské kapely Ladě.

Před sto lety se na mnoha místech republiky vysazovaly lípy. Po koncertě na závěr dne nás čeká v rámci projektu Staleté kořeny vysazení LÍPY STOLETÍ, a to v blízkých sadech architekta Lisky. Rádi vás tedy zveme k občerstvení ducha do Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové dne 28. října. Na vaše děti nebo vnoučata bude také pamatováno, po celý den pro ně bude připraven program. Těšíme se na viděnou v Hradci Králové. (V případě autobusového zájezdu vás z organizačních důvodů prosíme o informaci na adrese dieceze@ccshk.cz.)

Jana Pechancová

Tipy z vysílání ČT

V den státního svátku 28. října odvysílá Česká televize Sváteční slovo patriarchy ČČSH. Tomáš Butta bude na programu ČT 2 od 12.35 hovořit na téma vlast.

ČT připravila také Křesťanský magazín s podtitulem T. G. Masaryk a náboženství. Spoluscénaristou a průvodcem je M. Chadima. V pořadu dále účinkují Z. Kučera, J. Vogel a C. V. Pospíšil. Křesť. magazín bude uveden na ČT 2 21. 10. od 12.25.

Ekumenická bohoslužba v Dvakačovicích

Evangelické společenství v Dvakačovicích uspořádalo 16. září slavnostní setkání ke 100. výročí Československé republiky. Při slavnostních bohoslužbách kázal královéhradecký biskup Pavel, bohoslužbu vedl zdejší dvakačovický pastor Dušan Ehmig a duchovní ČČSH Roman Roka z Řičan. Besedování po bohoslužbách se účastnili hosté

Jiří Padevět, Jiří Drahoš s chotí, Václav Vokolek, Daniel Herman a další. JP

Oslava 100. výročí vzniku republiky ve Zlíně

NO ve Zlíně na 28. 10. připravuje bohatý program. Ve 14 h ve velkém sále evangelického kostela se skuteční slavnostní děkonná bohoslužba vedená místním farářem br. Z. Kovalčíkem, kázáním poslouží vikář L. Pliska. Při bohoslužbě v podání Komorního sdružení pro duchovní hudbu z Ostravy za vedení dirigentky P. Dědičové zazní staročeské chorály. Po přestávce od 15.30 h se skuteční slavnostní koncert, při němž v podání ostravských umělců zazní skladby českých hudebních velikánů (nejen) B. Smetany, A. Dvořáka, L. Janáčka, v závěru koncertu opět v podání Komorního sdružení pro duchovní hudbu uslyšíte úpravy lidových písní. Program uzavře úprava písně Ach, synku, synku a společný zpěv české i slovenské hymny.

Koncert v Ostravě

Zveme na koncert k stému výročí založení republiky. Husův sbor v Ostravě-Svinově 23. října v 17 h.

TCh

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 22.10. 2018, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Michaela Káčerková – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, F. MENDELSON-BARTHOLDY, G. GERSHWIN

úterý 23.10. 2018, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Jana Jonášová – soprán
J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, Ch. M. WIDOR

středa 24.10. 2018, 17.00
Josef Popelka – varhany
Vladimír Frank – housle
G. F. HÄNDEL, L. van BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

středa 24.10. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

čtvrtek 25.10. 2018, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 26.10. 2018, 17.00
Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 26.10. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

sobota 27.10. 2018, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Petr Příbyl – viola
J. S. BACH, G. Ph. TELEMANN, W. A. MOZART, C. FRANCK

sobota 27.10. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková – soprán
Miroslav Laštovka – trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

neděle 28.10. 2018, 17.00
GAUDIUM CANTORUM MIXED CHOIR
Štěpánka Heřmánková – sbormistr, soprán
Přemysl Kšica – varhany
J. S. BACH, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

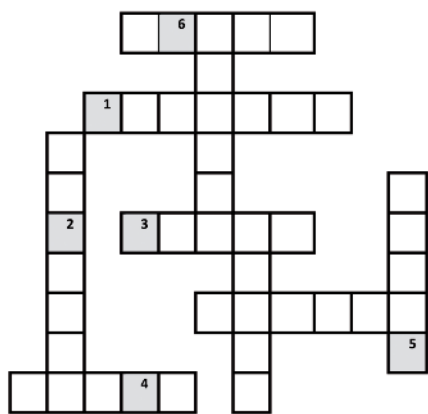
neděle 28.10. 2018, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, F. LISZT, G. GERSHWIN

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Žádost synů Zebedeových

Vpisujte slova podle počtu jejich písmen do tabulky (shora dolů a zleva doprava).

7 písmen: pravice, sloužit

6 písmen: levice, žádost

5 písmen: kalich, křest, mistr, otrok, sláva

(Řešení z minulého čísla: Velbloud a jehla.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena.

Kostel sv. Mikuláše
Náboženská obec v Praze 1 - Staré Město
CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

100 LET ČSR
SLAVNOSTNÍ KONCERT

Bohumír Rabas - varhany
Ilona Slavíková - mezzosoprán

v neděli 28. října 2018, 14:00

VSTUP VOLNÝ

Z ekumeny

DISKUSE O PŘEDRAŽENOSTI CÍRKEVNÍCH NÁHRAD JE JEN POLITICKÁ HRA
TISKOVÁ ZPRÁVA ERC
19. 9. 2018

Ve veřejném prostoru v posledních týdnech a měsících zaznívá množství výroků k výši finančních náhrad v rámci majetkového vypořádání státu a církvi, z nichž nejhlásitějším je asi opakované vyjádření premiéra Andreje Babiše, že „náhrady byly prodraženy asi o 54 miliard“.

I sám premiér Babiš a ministryně financí Alena Schillerová byli nuceni přiznat, že tento údaj se nezakládá na nějaké důkladné analýze stavu situace. Daleko spíše můžeme předpokládat, že jde pouze o politickou hru a prázdnou rétoriku, která se nezakládá na skutečnosti a slouží krátkodobým populistickým cílům.

Ve snaze o dodatečné a jednostranné snížení celkové částky finanční kompenzace církvím, ke kterému navzdory platným smlouvám předkladatelé návrhu zákona chtějí zneužít státní institut zdanění, se argumentuje údajným nadhodnocením průměrných cen jednotlivých typů nemovitosti (lesní a zemědělské půdy, zastavěných ploch, apod.) Způsob, který byl při přípravě zákona pro výpočet přibližného odhadu výše náhrad za nevydaný majetek používán, je součástí důvodové zprávy k zákonu č. 428/2012 Sb. Zde je také rekapitulováno, jak dalekosáhlé pozitivní dopady má vyrovnání s církvemi na města, obce a další subjekty, jejichž majetek byl blokován především na základě blokačního paragrafu ustanovení § 29 zákona o půdě.

Tatáž důvodová zpráva také říká: „Vzhledem k rozptýlení a heterogenitě blokování majetku lze reálné přínosy [vyrovnání s církvemi] pouze obtížně vyčíslit.“ Pokud některé politické subjekty chtějí opětovně otevřít veřejnou diskusi o přiměřenosti církevních náhrad, bylo by asi na místě podívat se v první řadě právě na přínos, který z narovnání s církvemi mají kraje, města, obce a další subjekty, které drží bývalý církevní majetek a restituční majetku se jich netýkala. Církvím jsou známy mimo jiné případy nevydaného majetku vysoké hodnoty, který sice třeba v minulosti patřil mezi zemědělskou nebo jinou půdu, ale dnes má obrovskou hodnotu, protože na něm stojí například v mezích vybudovaná městská sídliště. Podobných příkladů by se ale dala nalézt celá řada, výše 59 miliard jako kompenzace za nevydaný majetek je tak i ze strany církvi vnímána jako výsledek jednání, nikoli jako splnění všech původních nároků.

Církev dnes pokládá otázku majetkového narovnání za vyřízenou věc. Řešení dosažené zákonem č. 428/2012 Sb. je na mnoha úrovních kompromisem pro všechny strany. Znovuotevření této již uzavřené a smluvně podchycené otázky, často za použití neúplných informací nebo přímo dezinformací, nás mrzí. Raději bychom svou energii a prostředky věnovali službě veřejnosti, školství, vzdělání, kultuře, charitě a mnoha dalším činnostem, než planým a zbytečným politickým sporům.

ThDr. Petr Jan Vinš
generální sekretář Ekumenické rady církví

